

ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО

УДК 7.071.1(=161.2)(71):76:7.038.532

orcid.org/0000-0003-0514-3281; doi: <http://dx.doi.org/10.30970/vas.20.2019.10626>

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ТА СЕМАНТИКА ЗОБРАЖАЛЬНИХ ЕЛЕМЕНТІВ У ГРАФІЦІ МИРОНА ЛЕВИЦЬКОГО

Ярина ТУРЧИНЯК

*Львівська національна академія мистецтв,
кафедра історії та теорії мистецтва,
вул. Кубійовича, 38, Львів, Україна, 79011,
тел.: +380675230519; e-mail: yarynaturchynyak@gmail.com*

Досліджено концептуальні засади та семантику зображальних елементів у обкладинках книг Мирона Левицького. Розглянуто багатофункціональний процес першооснов у макетуванні та створенні оригінального ескізу обкладинки, форматування елементів оригінал-макету при верстці книги.

Методику, яку використана у дослідженні передбачає застосування методу сходження від абстрактного до конкретного та порівняльного аналізу. У статті доведено інтеграцію та власне трактування мистцем стильових рис напряму модерн у проектуванні обкладинок книг. Визначено необхідність диференціації графіки у творчій діяльності Мирона Левицького на прикладну та станкову. Проаналізовано аналоги промислової графіки іноземних та українських митців.

Актуальність роботи полягає у встановленні та структуруванні сфер діяльності мистця та їх чіткої диференціації. Ретроспективний огляд дає можливість актуалізувати тодішні і тогочасні питання мистецтва для збереження мистецької спадщини України. Сформовано проблему популяризації та збереження української промислової та станкової графіки в умовах еміграції.

Ключові слова: семантика, станкова графіка, екслібрис, лінорит, модерн.

Постановка проблеми. Сьогодні для мистецтвознавства України актуальним є питання мистецтва графіки: промислової, оригінальної станкової графіки у працях митців української діаспори, що були недостатньо вивчені та обділені увагою впродовж років. Актуальною проблемою цієї статті є розгляд та аналіз графіки за цільовим призначенням та способами виконання і модифікацій у працях Мирона Левицького в контексті культури української діаспори. Проблема якісного поєднання різних графічних технік та семантики створюваних ним образів. Ознайомлення із творчістю художника – тема малодосліджена та є актуальною, насамперед, тому, що діяльність М. Левицького зосереджена у сферах станкової та прикладної графіки. Вивчення та збір цього матеріалу допоміг би визначити, в чому полягали закономірності розвитку й взаємовпливів української графіки. Застосування “компліментарних графічних елементів” творення праць мистцем є тим підґрунтям для розвитку новітніх світоглядних ідей на основі його різносторонніх здобутків.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Представлено зібрані публікації, в котрих висвітлено сферу діяльності у станковій та книжково-журнальній графіці. Частина матеріалу для дослідження знайдена в окремих монографіях та публікаціях, що стосуються діяльності української діаспори 40-х років ХХ століття, а зокрема Мирона Левицького. У процесі написання роботи розглянуто праці Галини Горюн-Левицької, каталог присвячений творчості Мирона Левицького, Галина Стельмащук “Українські митці у світі”, матеріали представлені Оксаною Жепинською, “Каталог виставки учнів-ювілярів до 80-ліття мистецької школи Олекси Новаківського” Л. Волошин та З. Грушовець [8]. Матеріали є репрезентативним джерелом, що відображають діяльність М. Левицького та формування його творчої особистості. Хронологічні межі дослідження охоплюють період навчання М. Левицького у художній школі О. Новаківського 1931–1933 років та навчання митця в Академії красних мистецтв у Кракові протягом 1933–1934 років. Творча діяльність художника тривала до 1991 року. Територіальні межі дослідження зорієнтовані на діяльність художника і місцезнаходженням його культурно-мистецької спадщини. Вони охоплюють Львів, Республіку Польщу (Краків), період подорожей країнами Європи та його місцем проживання в Канаді. Наукова новизна дослідження полягає у висвітленні концептуальних засад та культурно-мистецьких уподобань М. Левицького. Аналіз останніх досліджень дає можливість провести комплексну характеристику сфери діяльності митця, формування життєвого і творчого шляху під час перебування в Україні та у період його еміграції. Значний за обсягом матеріал систематизовано та опрацьовано. Новизну вносить аналіз зібраного доробку творчої спадщини М. Левицького.

Опрацьовано: фонди у Національному музеї України ім. Андрея Шептицького та художньо-меморіальному музеї ім. Олекси Новаківського у Львові. Опрацьовано матеріал зібраний дослідниками з приватних колекцій: Романом Мироновичем Яцівим, розглянуто наукові монографії Галини Горюн-Левицької та каталог присвячений творчості Мирона Левицького, публікації у наукових та науково-популярних виданнях і монографії Дарії Даревич.

Відстежувала та опрацьовувала такі періодичні видання: літературно-мистецький журнал “Ми і світ”; бюлетень наукового товариства ім. Шевченка в Канаді; часопис “Новий шлях”; газету “До перемоги”, гумористичний журнал “Комар”, дитячий місячник “Мій приятель”, обкладинки до таких видань, як “Велика історія України” та “Історія української культури”. Також опрацювала обкладинки книг, котрі художник створював для видавничого концерну Івана Тиктора.

Творчий доробок Мирона Левицького було представлено на виставках у Львові протягом 2016–2017 років. Твори митця були презентовані серед таких експозицій: робіт українських художників-емігрантів ХХ століття у Національному музеї ім. Андрея Шептицького, з нагоди святкування 50-річчя створення Світового Конгресу Українців, 2017 року; виставка графічних творів зі збірки Галини Горюн-Левицької у 2016 році в історичному комплексі НМЛ ім. Андрея Шептицького.

Виокремлення раніше не з’ясованих частин загальної проблеми. Спадщина митця охоплює широкий діапазон різних сфер діяльності: графіка, живопис, монументальне малярство, книжково-журнальна графіка, видавнича діяльність. Митець ламає певну тривіальність і традиційність рис українського мистецтва. Спираючись на зібрану інформацію з музейних колекцій та фондів проаналізовано

творчість М. Левицького. Аналіз праць відомих науковців-мистецтвознавців, художників та журналістів дає можливість розкрити повну картину творчості М. Левицького.

Мирон Миколайович Левицький народився 14 жовтня 1913 року у Львові. Протягом 1923–1931 роках навчався в Академічній гімназії у Львові, де захопився малюванням. Митець працював під мистецьким псевдонімом “Лев” чи транслітерацією – “Lev”. Мистецьку освіту здобув у школі імені Олекси Новаківського з 1931–1933 років. У період 1933–1934 років вивчав графіку

в Академії красних мистецтв у Кракові. Під час канікул мандрував Західною Україною, вивчаючи орнаментальні і колористичні особливості народного мистецтва кожної місцевості. 1935 року повернувся до Львова, працював ілюстратором книжок у видавництві “Батьківщина”. Першим замовленням Мирона Левицького були ілюстрації до двотомника “Енеїди” І. Котляревського. Митець працював над оформленням обкладинок книг видавничого концерну Івана Тиктора “Українська преса”, “Червоної Калини” й Видавничої спілки “Діло”.

Протягом 1938–1939 років займався виданням журналу “Ми і світ”. В 1939 році під час радянської окупації Львова у 1939–1941 роках М. Левицький

працював художником Археологічного відділу Академії наук та історичного музею у Львові. За німецької окупації у 1942–1943 роках працював в українському видавництві, викладав у мистецько-промисловій школі разом із Володимиром Балясом, Володимиром Блавадським, Яковом Гніздовським, Едвардом Козаком, Григорієм Смольським, на відділі графіки.

1942 року його роботи експонували на спільній виставці у Львові, однак більшість із них не збереглися донині.

У 1943–1944 роках був військовим кореспондентом газети “До перемоги” Української дивізії “Галичина”. Наприкінці війни митець переїхав до Кракова, де якийсь час співпрацював із газетою “До зброї”. Потрапив у табір біженців в Австрії, а згодом у 1949 році емігрував до Канади. Мирон Левицький працював художнім редактором гумористичного часопису “Комар”. У 1954 році переїхав до Торонто, де працював у видавництві Івана Тиктора. Згодом став мистецьким керівником студії “Орбіт”. У 1951 році Іван Тиктор організував видавництво “Клуб приятелів української книжки”. Мирон Левицький співпрацював із ним як ілюстратор і графік, художній редактор. Помер Мирон Левицький 17 липня 1993 року в Торонто, де і похований.

Діапазон мистецької практики зосереджений у різних сферах творчої діяльності, а зокрема у графіці. Мирон Левицький – один із визначних українських графіків (Рис.6), а його творчий доробок має вагоме значення для української культури. Діапазон мистецької практики відзначається широкою творчою уявою, багатогранністю і продуктивністю [8, с. 124]. Вдосконалення професійної майстерності Мирона Левицького не можна відділити від соціокультурного середовища, в якому формувався художник. “У станковій графіці Львова середини 60-х років спостерігається посилення зв’язку між образною мовою творів та композиційно-пластичним їх вирішенням. Художники акцентують свою увагу

на ідейно-змістові моменти більше індивідуалізують образно-поетичну мову поглиблюючи сили добра і зла в реально-зримій та алегоричній формах” [9, с. 48]. У працях М. Левицького є безліч дотичностей до мистецьких традицій творчості українських митців. Митець здійснив інтелектуальну інвестицію у мистецьку спадщину української культури. У своїй творчості митець опирався на деякі течії постімпресіонізму та стилєвих напрямів раннього модернізму, ар деко.

Художник відмовився від наслідування класичних рис (Рис. 1, 2) виконання, а прагнув інтерпретувати образи засобом інтеграцій різноманітних мистецьких течій. Проте ранні праці митця виявляють риси неовізантизму. Зовні енергійні, експресивні мотиви у малярстві ніби візуалізують характер художника крізь призму його праць. Гармонія поєднання витончених ліній та локальних плям становлять первинну категорію у структурі мислення та візуалізації образів.

Рис. 1. Лінорит “Дажбог”.

Рис. 2. Лінорит “Три грації”.

Основну частину спадщини художника становить малярство і графіка. “У своїй доповіді пан професор Джеральд Нідем дав вичерпний аналіз найважливіших моментів мистецького шляху М. Левицького від школи (і неминучого впливу) Олекси Новаківського у Львові через французьке мистецтво (Сезан, Бонар, Ренуар, Брак) до вироблення власних виражальних засобів, що вирізняли його з-поміж інших художників”. Згадка виступу Джеральда Нідема у статті [6]. Комплексний аналіз творчості за жанровою, технічною, формально-мистецькою структурою репрезентує різнопланову діяльність митця у мистецькому середовищі. Це дослідження дає можливість розкрити та з’ясувати стилістичні риси праць художника.

Мирон Левицький – український графік, монументаліст, ілюстратор, журналіст і письменник. Митець був одним із небагатьох непересічних особистостей свого часу, котрий майстерно лавірував між реалізмом та експресіонізмом, кубізмом

і абстракціонізмом (Рис. 3). М. Левицький інтерпретував та трансформував класичні традиції української культури. Особистість молодого художника

Рис. 3. “Святий Юрій”, 1976р.

Рис. 4. Лінорит “Шехерезада”.

формувалася під впливом творчих засад школи О. Новаківського. Мирон Левицький проявляв свою індивідуальність навіть під час навчання у художній школі. Олекса Новаківський був одним із передових представників символізму і сецесійної стилізації. У 1923 році він перетворив свою майстерню на художню школу. Творчі засади Олекси Новаківського безумовно мали вплив на становлення творчої індивідуальності Мирона Левицького. Ранні напрацювання митця вирізняються своїм новаторством і винятковим сучасним трактуванням, що актуально й у сьогоднішній час. Митець випередив свій час на багато років уперед. Це твердження може бути суб’єктивним, бо мистецтво оцінювати можна лише суб’єктивно. Мирон Левицький закінчив школу Олекси Новаківського у 1933 році. Художник проявляв виняткові здібності до графіки (Рис. 4), тому після закінчення навчання у мистецькій школі продовжив навчання у відомого польського маляра і графіка Владислава Сковчиляса. Вивчав та освоював графіку в Академії красних мистецтв у Кракові з 1933 року по 1934 рік. Мирон Левицький мав чітке розуміння організації композиції твору, дар емпатичної настроєвості ситуації, гостру пам’ять на місця і людей та сміливого поєднання кольору. Проте ранні напрацювання художника підтримують формально-стильові уподобання візантизму.

Зрілий період творчості відзначається зверненням художника до теми архітектури та пейзажу. Досить часто зображував міста Західної Європи, зокрема: Париж, Барселона, Единбург та метрополію Індії. Серед безлічі робіт наявні пейзажі Канади та Америки, екзотичні місця Австралії, поселення Мексики (Рис. 5). Два роки, що їх М. Левицький провів у Парижі, стали визначальними для формування його мистецького модерного стилю, в якому домінували кольорові геометричні площини, з яких компонувалися майже готичні зображення на його картинах. У Канаді була заснована спілка УСОМ, упродовж 1955–1956 років вагомий слід в українській та світовій графіці і малярстві залишив М. Левицький. Спілка є актуальною і сьогодні, об’єднує понад 40 митців сучасності. Перша персональна виставка художника відбулася 1958 року у галереї “Рор Вольмар” (Galerie Ror Valmar), її прихильно оцінили французькі критики. Митець яскраво

вирізнявся у позанаціональному контексті й атмосфера міста стала своєрідним катализатором для формування модерних рис у творчості митця. Паризький період творчості М. Левицького характерний компонуванням геометричних кольорових площин, що асоціативно нагадують близькі за стилем готичні зображення. Інші експонувалися в Торонто, Ватерлоо, Нью-Йорку, Детройті, Оттаві, Едмонтоні, Чикаго, Львові та Києві. Помітне місце у творчості М. Левицького посідає

Рис. 5. Малярство “Бики при заході сонця”

і монументальний живопис. Під час своїх мандрівок до Австралії, митець займався розписом українських церков та продовжує подорожувати Мексикою, Північною Африкою, Індією і Далеким Сходом. Мирон Левицький видав збірку оповідань “Ліхтарі”. У цій праці митця, яскраво виражено тяжіння його до рідних спогадів з дитинства. Художник розповів про Львів у передвоєнний період. Серед мистецької спадщини Мирона Левицького невід’ємну частину його професійної діяльності займає графіка.

Рис. 6. Обкладинка.
Повість Перша Любов.
Михайло Подворняк.
Художник Мирон Левицький.

Після емпіричного та теоретико-аналітичного опрацювання інформації про творчість М. Левицького у таких сферах, як живопис, монументальне малярство, станкова графіка, ілюстрація, промислова графіка, в контексті модернізму ХХ століття опис диференціює свої компетенції до розкриття культурно-естетичних констант певного періоду творчості. Отже, розглядаючи усі ці напрями, доцільно розпочати із графіки, як першооснови одного з видів образотворчого мистецтва та розгляд її модифікацій: за цільовим призначенням та способом виконання.

Аналіз спроектованої Мироном Левицьким обкладинки книги до повісті “Перша любов” М. Подворняка (Рис. 7). Ідентифікуючи зображення палітурки книги, яку розробив М. Левицький за своїм цільовим призначенням належить до промислової графіки, яка охоплює художнє проектування та розробку обкладинок книг. Емпіричний аналіз цієї праці становить початковий етап дослідження і відносить цю роботу до жанру книжкової графіки.

В обкладинці превалює застосування М. Левицьким зображувальних засобів графіки: контурної лінії, плями, тону аркуша та поліхромне вирішення. Іманентним зображувальним засобом серед диференційованих видів інструментів є застосування пера. У формально-стилістичному аналізі обкладинки превалює використання контуру та плями, що утворюють неопосередковану композицію. Побудова художнього твору належить хвилястим лініям, що на протигагу урівноважують флористичне зображення відповідно до ортодаксальних осей композиції. Семантичне розкриття змісту твору становить використанням асоціативного елементу квітів, що логічно відповідає назві повісті. Художник синкретично інтегрував власне осмислене бачення певного стану чи емоції та спроектував видуману реальність засобом символізму, що реалізувалося у розробленому ним орнаменті до палітурки. Елемент квітки виступає емпіричним матеріальним об'єктом, що виражає на чуттєвому рівні емоцію любові, певний стан закоханості, молодості, позначає абстрактно-сміслову інформацію. У мистецтві цей полісемічний знак-символ залежно від належності певній культурі може інтерпретуватися з більш диференційованим значенням, але у конкретному аналізі виражає тривіальне бачення. Головний елемент роботи позначає художні інтенції автора, розкриваючи присутній певний романтичний культ обожнювання жінки, природи, любові. Митець досягнув високого рівня майстерності в оформленні сучасної української книги.

Мистецька спадщина становить велику кількість ескібрисів, які він оформив та проілюстрував у характерному лише йому графічному стилі. Художник захоплювався і практикував різноманітні графічні техніки. Зображальні засоби доведені до феноменальності виконання і високого рівня естетизму. Лінія є не лише засобом творення певного образу. У цьому жанрі митець виявив себе блискучим знавцем графічних прийомів моделювання образу та зумів психологічно глибоко схарактеризувати визначальні риси духовних зацікавлень особистостей, для яких створювалися ці ескібриси.

Ескібриси і лінорити є не лише вербальним, інформаційним образом, а й чітким засобом комунікації між художником і глядачем. Організація композиції та грамотне поєднання графічних елементів візуалізують чіткі лаконічні образи, створених ним праць.

Серед найвиразніших робіт мистця у жанрі ескібрису доцільно відзначити ескібрис для відомого українського поета німецького походження Ю. Клена. Безліч ескібрисів М. Левицький виконував фотографічним способом. Важливе значення надавав композиційному вирішенню самого рисунка. Праці митця суттєво вирізняються від робіт інших художників, відсутністю певного "традиціоналізму" [9]. У творчості Нарбуто яскраво виражені риси українського бароко, у Ковжуна наявна орнаментика, а для Бутовича характерними є риси неопримітивізму. Серед ліноритів "Три грації" (1978 року) – один серед найхарактерніших творів мистецтва станкової графіки, що вражає своєю модерновістю. Основною фабулою є давньогрецька міфологія. У цій праці домінує гротескність ліній. Стилістично-видова мова М. Левицького зроблена засобом модерного мистецтва. Композиція статична та симетрична. Образи вражають чіткістю та лаконічністю. Аналізуючи твір мистецтва, доцільно зазначити, що тут проектується риси монументального малярства і на графіку, форми близькі до певної "готичності". У мистецтві малого книжкового знаку використовує теж гротескні шрифти. Інколи повністю відсутній

зображуваний графічний елемент, а уся композиція ґрунтується на типографії. М. Левицький не використовував набірні шрифти, а створював власні унікальні варіанти, що призначені для конкретного екслібрису і відповідають певній тематиці.

Унікальність творчості Мирона Левицького полягає у нонконформістських поглядах та орієнтації на проєвропейські традиції, що зреалізувалося у творах художника. Творчість мистця вирізняється: композиційною виразністю, двовимірністю зображень, реалістичні риси інтерпретовані через власне бачення. Художник створює свої візуальні образи, котрим притаманні частково неовізантійські риси і певна динаміка.

У працях митця можна простежити певну аналогію з творчістю імпресіоністів та стильових напрямів раннього модернізму, ар деко. Важливим моментом у творчості є питання композиційних рішень мистця. У композиції іманентні йому симетричність та стилізація форм, що надає працям певної декоративності та монументальності. Однією зі значних тематик робіт мистця є міфологічні та релігійні сюжети. У станковій графіці значущою є ніша, що відведена екслібрису. Проаналізувавши понад сотню екслібрисів варто виділити такі теми: поодинокі екслібриси присвячені подружжям; близьким родинам, що були знайомі Мирону Левицькому. Екслібриси виконував у двох, а інколи і в трьох варіантах, підписуючи кирилицею чи латиницею. Загальною тенденцією усіх робіт є конкретика, лаконічність, логічна послідовність. Однією з основних фабул творчості Мирона Левицького – жінка у різноманітних її трактуваннях. Семантика образу “жінки” тотожний до символу пташки. Сєнс, що виражений у творчості мистця, трактує його праці з метою протиставлення реалізму до модерну. Авторський стиль Мирона Левицького формувався у непростих умовах еміґрації та “канадського періоду творчості”.

Проте мистець популяризував українську культуру крізь призму власного бачення та інтерпретацій із застосуванням власних стилістично-видових уподобань, що актуально й у сьогоденні. Семантика образу “птаха” у світосприйнятті українців – символ душі. Міфічні птахи-творці світу являють собою образи, що зреалізовані в українській народній творчості. “Одночасно ми не забуваємо, що Мирон Левицький є митцем канадським. Канадська культура складена з двох основних первнів – англійського та французького, а в мистецтві Левицького є теж багато елементів галльської легкості та буйної фантазії, які засвоїв собі в Парижі... це дає тип сучасного митця, який гармонійно поєднав впливи різних культур” [4].

Мистецька спадщина Мирона Левицького найбільше зосереджена у таких сферах діяльності: монументалістиці, станковій графіці, видавничій діяльності, малярстві. Загальною тенденцією усіх робіт є певна гротескність, сміливе застосування таких засобів, як лінія та пляма, динамізм композиції. Мистець завдяки власній індивідуальності синтезував різноманітні культури та напрями у мистецтві та створив власну образно-стилістичну мову.

Спадщина Мирона Левицького становить понад 300 екслібрисів, ілюстровані дитячі оповідання, журнали та розробки обкладинок до книг, монументальні розписи церков та урбаністичні пейзажі. Значний вплив на мистця мала постать О. Новаківського і того мистецького середовища “львівського” періоду, період еміґрації, а згодом численні подорожі. Саме така мобільність мистця дала можливість популяризувати українське мистецтво у світі.

Висновки. Стаття дає чітку характеристику творчої діяльності художника, а зокрема розкриває тему станкової графіки, книжково-журнальної графіки, ознайомлює з концептуальними засадами та визначає семантику образів і графічних елементів. Частково презентує напрацювання у царині малярства. Подано чинники впливу на формування творчої особистості мистця. Діапазон діяльності не обмежений географічними межами. Праці художника становлять синтез культур різних національностей з ознаками сучасного етнічного трактування української культури.

Пропозиція полягає у проведенні комплексного дослідження творчої спадщини митця. Описаний у статті матеріал є інтелектуальним продуктом для подальшого розкриття проблеми станкової графіки. Вагомий внесок художник здійснив також у сфері літератури та певний період працював художнім редактором. Оповідання автора варто проілюструвати та адаптувати у вигляді дитячих книг.

Підбиваючи підсумки, доцільно відзначити, що вагомий внесок митець зробив у сферах: станкової графіки, видавничій діяльності, малярстві, монументальному живописі, книжково-журнальній графіці. Роботи митця є продуктом сублимації ідей засобом станкової графіки, що є цінним здобутком у мистецькому секторі української графіки. У результаті розгляду загальної проблеми популяризації та збереження української графіки в умовах еміграції, вирізняю такі частини питання:

– формування творчої ідентичності української графіки у контексті діяльності М. Левицького;

– проблема промислової та станкової графіки;

– сформовані основні засади графіки митця та його новаторські рішення.

Проаналізовано образно-стилістичні особливості творів М. Левицького у жанрах: промислової та станкової графіки, малярства. Варто зазначити, що іманентні йому принципи імпресіонізму, певних модерних рис були першоосною до формування ним нонконформістських підходів до вирішення мистецьких завдань, котрі безумовно вплинули на становлення молодого М. Левицького, як творчого індивідуума.

Список використаної літератури

1. Анна Банцекова. Книжково-журнальна графіка Львова в стилі ар-деко. НАОМА: електрон. наук. фахове вид. 2016. Вип. 25. URL:[http://naoma.edu.ua/ua/academy/zbrnik_doslndnitskikh_ta_naukovo-metodichnikh_prats/%D0%97%D0%91%D0%86%D0%A0%D0%9D%D0%98%D0%9A%20%E2%84%9625%20\(2016\).pdf](http://naoma.edu.ua/ua/academy/zbrnik_doslndnitskikh_ta_naukovo-metodichnikh_prats/%D0%97%D0%91%D0%86%D0%A0%D0%9D%D0%98%D0%9A%20%E2%84%9625%20(2016).pdf) (дата звернення: 17.06.2018).

2. Галини Горюн-Левицької. — К. : Родовід, 2006. — 132 с.

3. Г. Стельмащук. Українські митці у світі. Матеріали до історії українського мистецтва ХХ ст. Львів, 2013. — 520 с.

4. Дарія Зельська Даревич. Збірка Галини-Горюн Левицької. Collection of Halyna Horiun Levytsky. К. : Родовід, 2006. 132 с.

5. Даревич Д. Сто екслібрисів Мирона Левицького. Торонто : Наук. тов-во ім. Шевченка, 1997. Число XXXIV. 158 с.

6. Даревич Дарія. 50-ліття Української Спілки Образотворчих Мистців в Канаді. Торонто, 1985. 132с.

7. Дзвінка Воробкало. “Ми і Світ” Мирона Левицького URL: <https://zbruc.eu/node/59658>] (дата звернення: 19.09.2018).

8. Костюк Галина. Мирон Левицький з перспективи дев'яти десятиріч. URL:http://www.infoukes.com/newpathway/Page439_2003.htm [дата звернення: 19.09.2018].
9. Л. Волошин, З. Грушовець. Мистецька школа О. Новаківського у Львові: До 75-ліття заснування (наукові статті, каталог виставки). Львів, 2000.
10. Нестеренко П. В. Графічні техніки в екслібрисах ХХ ст. Мистецтвознавство України. Київ : СПД Кравчук В. К., 2003. Вип. 3. С 348–355.
11. Яців Р. М. Львівська графіка 1945 – 1990 : традиції і новаторство Яців Р. М. – К.: Наукова думка, 1992. – 120 с.

References

1. Anna Bantsekova. Knyzhkovo-zhurnalna hrafika Lvova v styli ar-deko. NAOMA: elektron. nauk. fakhove vyd. 2016. Vyp. 25. URL:[http://naoma.edu.ua/ua/academy/zbrnik_dosldnitskikh_ta_naukovo-metodichnikh_prats/%D0%97%D0%91%D0%86%D0%A0%D0%9D%D0%98%D0%9A%20%E2%84%9625%20\(2016\).pdf](http://naoma.edu.ua/ua/academy/zbrnik_dosldnitskikh_ta_naukovo-metodichnikh_prats/%D0%97%D0%91%D0%86%D0%A0%D0%9D%D0%98%D0%9A%20%E2%84%9625%20(2016).pdf) (data zvernennia: 17.06.2018).
2. Halyna Horiun Levytsky. Collection of Halyna Hoiun Levytsky. – K.: Rodovid, (2006). – 132 [in Ukrainian].
3. Halyna Kostuk. Myron Levytsky by the perspective of nineteenth years. http://www.infoukes.com/newpathway/Page439_2003.htm (Last accesed: 23.04.2019) [in Ukrainian].
4. Dariya Darevych. One hundred exlibris by Myron Levytsky. – Toronto: Scientific society of Shewchenko (1997). Numeros XXXIV. – 158 [in Ukrainian].
5. Monograph by Dariya Darevych “Myron Levytsky”. Toronto (1985) [in Ukrainian].
6. Dariya Darevych. Monograph “50-th years Ukrainian Association of Visual Art of Canada”. Toronto (1985) – 132 [in Ukrainian].
7. Kontur i slovo – Myron Levytsky. Article. <http://ukrzurnal.eu/pol.archive.html/160/> (Last accesed: 14.03.2019) [in Ukrainian];
8. Lagutenko O. Vid Modern to konstruktivism. Rodovid (1995). № 3. 62–71 [in Ukrainian].
9. Ukrainski mytsci u sviti. Materialy z istorij Ukrainy XX th. author. H. H. Stelmachyk. – L.: Apriorii: Lviv. National Academy of Art (2013). 520 [in Ukrainian].
10. Schomisyachnyk chasopys nezaleznoj ukrajnskoj dumky “Suchasnist. Literatura, nauka, mystectvo, suspilne zyttya” (1995) – 132 [in Ukrainian].
11. Yaciv R. M. Lviv graphika (1945 – 1990) : tradycij i novatorstvo Yaciv R. M. – K.: Naukova dumka (1992) – 120 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редколегії 20.09.2019.

Прийнята до друку 27.09.2019.

CONCEPTUAL ISSUED AND SEMANTICS ELEMENTS, AIMS OF ARTS BY THE MYRON LEVYTSKY

Yaryna TURCHYNYAK

*Lviv National Academy of Arts,
Department of Theory and History of Art ,
38, Kubijovych str., L'viv, Ukraine, 79011,
phone: +380675230519; e-mail: yarynaturchynyak@gmail.com*

The main objective of the research conceptual issued relate to the definition and semantics of the book-covers by Myron Levytsky features are explore. The book-cover is supremely multi-functional process and depends to a large extent issues. The design and layout of a book includes many different elements. Methodology. The research is based on an abstract to the integrity specific approach that allows us to consider the comparative analysis. Relevance of the study. The research includes specific issues of modern art that are integrity in the layout of a book-cover. The graphic art by the Myron Levytsky allows us to consider by the comparative approach to determine art on industrial graphics and arts and crafts. Myron Levytsky is a famous painter, graphic artist, journalist, and writer. He worked as a book illustrator and designer in Lviv since 1935. Myron Levytsky was published and edited the magazine «My i svit» in 1938. Also, he worked at the Academy of Sciences of the Ukrainian archeology department in Lviv and at the Lviv Historical Museum. In 1949 Myron Levytsky emigrated to Canada and worked in Winnipeg as art editor of Ivan Tyktor's publishing house. He worked as an editor of the humor magazine Komar during 1949–1950. He was settling in Toronto in 1954. After he had spent two years painting in Paris, traveling to New York, Detroit, Ottawa, Edmonton, Chicago, Lviv, Kyiv. His first one-man exhibition was held in Paris, in 1958. Levytsky's canvases are characterized by their stylized and rich color, flowing linearity, and new abstracted forms. New research approaches and concepts by foreign and Ukrainian artists are integrating individual issues into multicultural artist environment.

The typology of entertainment establishment is explored and systematized, their classification for different field of art. The main contribution into development of the Ukrainian art did by artists of the «Ukrainian diaspora». A retrospective generally, is a look at event that took place in the past and make possible to integrity that experience into modern multicultural «art space». Findings. In this paper was revealed that the range of interests by Myron Levytsky are portraiture, urban landscapes, classical and Ukrainian mythology, nudes, literature, and history to icons and religious themes. The revealed features of the typology and approaches of the design of entertaining facilities can be used in the practical activities of art critics.

Keywords: semantics, art and crafts, linocut, exlibris, Modern.